

Музика

Володимир Підпалий

МУЗИКА

Лише ти мене повік не зрадиш,
залишишся у мені назавжди
і тепер, коли іду землею,
і тоді, як в землю перейду...

Зарида дружина над могилою,
спогади перебере товариш,
а соратники по грудці глини
у могилу кинуть – й підуть геть:

самота – чекатиме дружину,
поминальна чарка – друга ждатиме,
а соратників – покличуть справи,
бо – "живому думать про живе"...

Тільки ти одна це зрозумієш.
І коли замкнеться знову коло,
не моє, а іншого, другого,
що свою цигарку допалив, –

ти розкраєш надмогильну тишу,
заячиш жіночою печаллю
і моїй могилі нагадаєш
про людей.

1966